

Teza: zwrot kosztów podróży świadka.

Świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży - z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania na wezwanie sądu - w wysokości rzeczywiście poniesionych racjonalnych i celowych kosztów przejazdu własnym samochodem lub innym odpowiednim środkiem transportu. Zgodnie z art. 618k k.p.k. zwrot kosztów przysługuje wyłącznie na wniosek złożony w terminie 3 dni od zakończenia czynności z udziałem świadka. Jest to termin zawity.

Sygn. akt WO-119/19

POSTANOWIENIE

z dnia 11 grudnia 2019 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący SWSD Magdalena Śniegula /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Tomasz Fox, SWSD Marek Hamerlik

Protokolant Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Alicji Kujawy

na posiedzeniu w sprawie zażalenia S. K. (1) na zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie z dnia 8 kwietnia 2019 r. w sprawie przyznania zwrotu kosztów podróży S. K. (1)

postanowił:

1.
zmienić pkt. 1 zaskarżonego zarządzenia i przyznać zwrot kosztów dojazdu w kwocie 172,36 złotych;
2.
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie w pozostałym zakresie.

Uzasadnienie

Zarządzeniem z dnia 8 kwietnia 2018 r. w sprawie D 226/18 Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2019 r. w przedmiocie przyznania zwrotu kosztów podróży na rozprawę w dniu 5 kwietnia 2019 r. zarządził:

1.
przyznać zwrot kosztów dojazdu w kwocie 86,18 złotych;
2.
w pozostałym zakresie odmówić zwrotu kosztów.

Na zarządzenie zażalenie wniósł S. K. (2), zarzucając zarządzeniu:

- 1.

błąd rzeczowy mający znaczenie dla sprawy w kwestii rozliczenia dnia wyjazdu z Warszawy, który nastąpił 4 dni po rozprawie podczas gdy były to 3 dni;

2.

bez znaczenia jest dzień wyjazdu z Warszawy do Słupska dla zwrotu pieniędzy za koszt wyjazdu;

3.

dotatkowo skarżący poniósł koszt pełnomocnika z wyboru, ponadto był zobowiązany do stawienia się na rozprawie i poniósł koszty w kwocie 392 zł;

4.

skarżący był zobowiązany nocować po rozprawie w Warszawie;

5.

oczywistym jest, że skoro skarżący przyjechał do Warszawy 4 kwietnia a wyjechał po 4 dniach to nocleg będzie obejmować 4 doby hotelowe, czyli po 55 złotych za dobę;

6.

sąd w wezwaniu na rozprawę w charakterze świadka nie podał godziny zakończenia przesłuchania dlatego nocowałem w Warszawie;

7.

ze względu na to, że 6 kwietnia to sobota a 7 kwietnia to niedziela a skarżący ma słaby dojazd komunikacją miejską w Słupska i gminy Słupsk a jest osobą niepełnosprawną postanowił pozostać dłużej w Warszawie.

Odwołanie częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił i uznał co następuje.

Zgodnie z art. 618a § 1 k.p.k. świadcowi przysługuje zwrot kosztów podróży - z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania na wezwanie sądu w wysokości rzeczywiście poniesionych racjonalnych i celowych kosztów przejazdu własnym samochodem lub innym odpowiednim środkiem transportu. Zgodnie z art. 618k k.p.k. zwrot kosztów przysługuje wyłącznie na wniosek złożony w terminie 3 dni od zakończenia czynności z udziałem świadka. Jest to termin zawity. W niniejszej sprawie świadek stawił się na wezwanie sądu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2019 r. a następnie w tym dniu złożył bilety PKP oraz pokwitowanie dotyczące kosztów noclegu, wnosząc o zwrot kosztów w kwocie 392,36 zł. Świadek prawidłowo i w terminie udokumentował koszty dojazdu na rozprawę.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie podzielił stanowiska sądu pierwszej instancji, który uznał, wniosek za zasadny ale uznał jedynie koszty dojazdu na rozprawę w dniu 4 kwietnia 2019 r. w kwocie 86,18 zł. Sąd pierwszej instancji nie uznał za uzasadnione koszty podróży w dniu 8 kwietnia 2019r. z Warszawy do Słupska 4 dni po rozprawie. Zdaniem sądu podróż nie była związana wyłącznie z udziałem w rozprawie ale także z innymi celami i potrzebami świadka. Z tego samego powodu oraz z powodu niewskazania dowodem daty noclegu, mając na uwadze art. 618a k.p.k. (który stanowi o zwrocie kosztów podróży) sąd pierwszej instancji odmówił także zwrotu kosztów noclegu.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że według tych samych zasad, które dotyczą pracownika zatrudnionego w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej świadcowi przysługuje także zwrot kosztów noclegu oraz utrzymania w miejscu wykonania czynności postępowania (zob. przepisy rozporządzenia w sprawie należności przysługującej pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu

podróży służbowej). Dotyczy to oczywiście nie każdego świadka wezwanego przez organ procesowy, ale takich sytuacji, w których odległość od miejsca zamieszkania świadka do miejsca wykonania czynności jest na tyle duża lub dojazd jest na tyle trudny, że brak racjonalnej możliwości, aby świadek w ciągu dnia przyjechał na miejsce wykonania czynności, a potem wrócił do miejsca zamieszkania. Wysokość poniesionych przez świadka kosztów, tj. dotyczących przejazdu do miejsca wykonania czynności postępowania i z powrotem oraz ewentualnego noclegu, powinna być należycie wykazana, np. przez przedstawienie biletów czy też rachunku wystawionego przez hotel. W sytuacji natomiast gdy świadek przyjechał na wezwanie sądu lub organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze własnym samochodem, można poprzestać na uzyskaniu od świadka stosownego oświadczenia i okazaniu dowodu rejestracyjnego pojazdu, którym świadek przyjechał.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że świadek należycie wykazał koszty podróży w obie strony, z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 618k k.p.k. W przypadku kosztów noclegu, po pierwsze nie jest uzasadniony zwrot kosztów noclegu za 4 noce, po drugie świadek nie udokumentował tych kosztów należycie w terminie 3 dni od daty rozprawy.

W związku z powyższym postanowiono jak w sentencji.